

ΑΤΤΙΚΑΙ ΗΜΕΡΑΙ

Τὸ ἀποτέλεσμα τῆς ἐκλογῆς τῶν Κυκλάδων ἐτάραξε τοὺς κύκλους τῆς Ἀντιπολιτεύσεως, ἧτις ὑπελόγιζεν, ὅτι εἶχε βεβαίαν τὴν ἐπιτυχίαν καὶ συνεπῶς τὴν ἀνοδὸν αὐτῆς εἰς τὴν ἐξουσίαν. Πλὴν ὁ Θεὸς ἄλλα κελεύει καὶ ὁ ἄγνωστος Γκιὼν κατίσχυσε τοῦ κ. Μπούμπουλη. Πῶς; Ἐδῶ εἶνε τὸ μυστήριον, τὸ ὁποῖον ὁμως μᾶς ἀπεκάλυψε φίλος μαθηματικός. Οἱ ὑποψήφιοι ἦσαν τρεῖς καὶ ἐζητήτετο ὑπὸ τῶν ἐκλογέων ὁ ἄγνωστος, ὅπως εἰς τὴν ἀπλὴν μέθοδον τῶν τριῶν :

Μπούμπουλης : Κατσάκον = Γκιὼν : Χ.

Λοιπὸν οἱ κάτοικοι τῶν Κυκλάδων ἀνεκάλυψαν τὸν ζητούμενον ἄγνωστον. Ἦτο ὁ Χ... Τρικούπης.

*

Ἡ λαϊμητόμος ἤρχισε πάλιν τὸ ἔργον τῆς, μεταξὺ δὲ τῶν ἄλλων ἐκαρτομήθη ἐν Λαρίσῃ καὶ κάποιος Ντίμιτσας.

Ὁ μικρὸς Τάκης ἐρωτᾷ τὸν πατέρα του.

— Ποῖος Ντίμιτσας εἶνε, μπαμπᾶ;

— Ὁ δάσκαλός σου, παιδί μου.

— Μὰ γιατί τὸν ἐκοψαν, μπαμπᾶ;

— Γιατί ἀνεμίχθη εἰς γεωγραφικὰ ζητήματα.

*

Ἡ τρομερὰ ὁμως αὕτη ἐκτέλεσις τοῦ νόμου ἔχει καὶ τὰ εὐχάριστα ἀποτελέσματά της — κατὰ τινὰ συνάδελφον — διότι πολλαὶ οἰκογένειαι ὀθωμανικαὶ ἤρχισαν νὰ ἐπανέρχωνται εἰς Θεσσαλίαν. Τώρα δὲν ὑπολείπεται παρὰ νὰ φανεύσωμεν καὶ ἄλλον ὀθωμανὸν νὰ καρτομήσωμεν τοὺς φονεῖς καὶ οὕτω καθεξῆς μέχρις οὗ ἐπανέλθωσιν ὅλοι οἱ ὀθωμανοί, οἵτινες ἀνεχώρησαν.

*

Εὐγε κ. Βαλέτα!

Ἡ Ἐκθεσίς μας ἔδωκε τὸ παράδειγμα δηλ. δὲν ἔδωκε μεταλλία, ἀλλ' ἀπλῶς διπλώματα καὶ τὴν ἀκολουθεῖ τώρα πιστῶς ἡ Ἐκθεσίς τῶν Παρισίων. Καλὸν εἶνε ἡ τελευταία νὰ κάμῃ μίαν ἐξαίρεσιν καὶ νὰ στείλῃ ἐν μεταλλίον διὰ τὴν πρώτην, ἧτις ἔκαμε μίαν τόσον ἐπωφελεῖ ἀνακάλυψιν.

*

Λοιπὸν δὲν θὰ γίνῃ ὁ σιδηρόδρομος Πειραιῶς-Ἀθηνῶν-Λαρίσης;

Ὅχι, εἶπεν, ὁ κ. Μισελὲν εἰς τὸν ἀνταποκριτὴν τῆς «Ἀκροπόλεως» ἐν Μιλάνῳ, διότι ἡ ἀναλαβοῦσα τὴν κατασκευὴν αὐτοῦ ἀγγλικὴ ἐταιρεία ὑπολογίζει, ὅτι θὰ ζημιωθῇ μεγάλως. Εὐτυχῶς ὅλαι αὐταὶ αἱ πληροφορίες τοῦ κ. Μισελὲν ἀπεδείχθη, ὅτι προέρχονται ἐκ καθαροῦ ... μισελευτισμοῦ.

*

Εἶνε δυνατόν, νομίζομεν, τὰ γαλλικὰ νὰ λείψωσιν ἐκ τῶν προγραμμάτων τοῦ «Ἑλληνικοῦ μελοδραματικοῦ θιάσου». Ὅταν ἠγγέλθη ὁ «ὑποψήφιος» πῶς νομίζετε, ὅτι ἐσημειώθη γαλλιστί εἰς τὸ πρόγραμμα;

«Candidat de pute».

Τοῦς ἀγνοοῦντας τὴν σημασίαν τῆς λέξεως pute παραπέμπομεν εἰς τὸ λεξικόν. Εἶνε ἄρᾳ γε τυπογραφικὸν λάθος;

Ἄξιος

ΤΟ ΤΡΑΓΟΥΔΙ ΤΟΥ ΓΚΙΩΝΗ

Θόδωρῃ μου, συμφορὰ σου,
Ἄχ, σοῦ ἦτανε γραφτό,
Μέσ' στὰ τόσα βάσανά σου
Νὰ σὲ βρῆ, φτωχέ, κι' αὐτό,
Κι' ὅσα σοῦ ψάλλε γλυκὰ
Κελαϊδίσματα τ' ἀηδόνη,
Νὰ σκεπάζῃ ξαφνικὰ
Πένθημν φωνὴ τοῦ Γκιώνη!

—

Εἶχες πάρει τόση φόρα
Μὰ στὴν κόψαν μ' ἀπονιά
Ἄπ' τὴ Σύρα ... Ἄχ, καὶ τώρα
Κάτσε πάλι στὴ γωνιά! ...
Σ' ὅσα εἶπες μὲ φωνὴ
Λιγερὴ ἀπ' τὸ μπαλκόνι,
Σ' ἀπαντοῦν οἱ Συριανοὶ
Μὲ τὴν ἐκλογὴ τοῦ Γκιώνη!

—

Ἦνὲ καὶ τοῦτο τὸ φαρμάκι,
Ἴσως κ' εἶνε τὸ στερνό ...
Ποῦσαι τώρα, Παππαδάκη,
Ποῦν' τὸ στόμα τὸ κλεινὸ
Τοὺς καύμους του νὰ μᾶς πῆ
Καὶ τὸν πόνο ποῦ τὸν ζώνει;
Μὴ σ' ἐβούδανε — ντροπή! —
Ἡ βραχνὴ φωνὴ τοῦ Γκιώνη;

—

Σὰν ἀκοῦτε κἀνα βράδι
Μιὰ φωνὴ μέσ' ἀπ' τὴ γῆ
Νὰ ταράξῃ τὸ σκοτάδι
Καὶ τῆς νύχτας τὴ σιγὴ! ...
— Εἶν' τοῦ Θόδωρ' ἡ φωνή,
Ποῦ κάθε καρδιὰ πληγώνει
Σὰν στενάξῃ καὶ θροινῇ
Καὶ φωνάζῃ — Γκιώνη! Γκιώνη!

Ἰὸν Κιχῆτος

